

MĘCZENICTWO (4) *sb n*

męczennictwo (3), **męcenictwo** (1), [**męczennistwo**]; *męczennictwo OpecŻyw* (2), *NiemObr*; *męcenictwo Mącz*.

e oraz o jasne.

sg N *męcenictwo* (1). ◊ *G* *męczennictwa* (1). ◊ *A* *męczennictwo* (2). ◊ [*pl N* *męczennistwa*.]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Znoszenie zadawanych cierpień dla wiary chrześcijańskiej, śmierć męczeńska; martyrium Mącz (4) : *Martyrium, Świadcstwo/ Wyznanie/ Męcenictwo. Mącz* 210c; [Albo yżby były męczennictwá á wyznánia/ yáko były męki Proroków *MelanRad* 158].

Zwrot: »podjąć [= ponieść] *męczennictwo*« (1): iż Piotr ś. w Rzymie nadłuzey mieszkał/ y tám żywotá dokonał podiawłszy *męczennictwo NiemObr* 29.

Wyrażenie: »korona *męczennictwa*« (1): ona [*Matka Boska*] na dułfy/ a onij na cíele cirpieli/ dla tego náwyzłła koronę *męczennictwa* załłuzyla *OpecŻyw* 188.

a. Umartwianie się, asceza; życie ascetyczne (1) :

Zwrot: »cirpieć *męczennictwo*« (1): A ta palma bywa dána ty^m świętym którzy dołkonale łami łiebie tako zwyciężyli/ ijż dobrą wolą zawżdy mieli cirpietz *męczennictwo* dla Kryłtuła milégo/ iako był święty Marcin ij święty Francišek [*ci popularni w XVI w. święci nie zmarli śmiercią męczeńską*]. *OpecŻyw* 188.